

MŰVEI:

Ölelkező évszakok, versek, Kárpáti Igaz Szó, Ungvár, 1985.

Mitől nem ér az égig (Szatirikus írások), Kárpátaljai Magyar Könyvek, 39. Intermix Kiadó, Ungvár–Budapest, 1994.

Tegnapután, versek, Tárogató Lap- és Könyvszerkesztőség, Ungvár, 1995.

Kalandozások Elkurnában. Novellák, tárcák, humoreszkek. Tárogató Lap- és Könyvszerkesztőség, Ungvár, 1998.

TÁRCZY ANDOR

(Ungvár, 1954. április 24. –)

Munkáscsaládban született. Az Ungvári 10. számú Zalka Máté Középiskola (ma: Dayka Gábor Középiskola) elvégzése után 1971-től egy ideig fotós, zenész és festő. Magyarországon szolgált a szovjet hadseregben, első cikkei a Magyar Néphadsereg központi lapjában jelentek meg. Katonaéveinek letöltése után 1974-től a Kárpáti Igaz Szó munkatársa, kezdetben fordító, majd a tájékoztatói rovat vezetője. Tanulmányokat folytat a Lemberg-i Ivan Franko Állami Egyetem újságírói karán levelező tagozaton. 1992-ben megvált a Kárpáti Igaz Szótól, 1990-től a Kárpátalja (Ungvár–Miskolc) c. havilap munkatársa, 1991-től az ungvári Tárogató c. havi satirikus magazin főszerkesztője. 1994-től közjegyzői szakfordító az egyik ungvári közjegyzői iroda mellett. 2005 őszétől a fekete Kárpáti Igaz Szó munkatársa, majd az Ung-Vidéki Hírek magyar kiadásának fordítója. Verseiből válogatást közöl a Kárpáti Kalendárium, a Sugaras utakon, a Vergődő szél, az Évgyűrűk-sorozat, a Töredék hazácska, illetve a Verecke c. kiadvány és antológia. Mind gyakrabban jelentkezik kispőrával, novellával (legtöbbször Gerzsenyi András néven).

„Mégis úgy érzem, hogy Tárkonyt ars poeticája mégis csak Adyval rokonítja a legjobban. Vagy mondjam azt, hogy az Ady-hatást érzem ki legjobban költészetéből? Mert akárcsak Ady, ő is felteszi a kérdést: „Szabad-e sírni a Kárpátok alatt?” A válasz egyértelmű, ill. egy újabb kérdés: „Szabad, de minek?” Meg aztán Moszkva, most már Kijev, úgy sem hisz a könnyeknek. Ezért jobb, ha inkább örülünk annak, hogy vagyunk, hogy élünk, mert a május, azaz maga az élet, mégis csak gyönyörű, ÚGY SZÉP, ahogy van:

*Tombolj, dorbézolj, kéjenckedj május.
Új dalt sírjátok lányok, poéták.
Rázzátok meg e rüt planétát!”*

(Ortutay Péter: Gondolatok Tárkony Andor ars poeticájáról. Részlet.)

Tárkony Andor ÚGY SZÉPEN

Tárkony Andor
ÚGY SZÉPEN

Versek

RÉTI JÁNOS

festőművész, grafikus

1949. január 18-án született Ilosván. Jelenleg Ungváron él. Tanulmányait az Ungvári Iparművészeti Szakiskolában (ma: Ungvári Erdélyi Béla Képzőművészeti Koledzs) végezte, ahol mestere Berecz Vilmos és Petky Sándor volt. 1974-től vesz részt kiállításokon. 1989-1993 között az Ungvári Iparművészeti Szakközépiskola tanáraként dolgozott. Tagja a Kárpátaljai Magyar Képző- és Iparművészek Révész Imre Társaságának (RIT) és a Magyar Képző- és Iparművészek Társaságának (MKIT), társelnöke a MÉKK Munkácsy Mihály Képzőművészeti Egyesületének, alapító tagja a Tiszaháti Munkácsy Mihály Alkotótábornak.

Képeinek színvilága és tematikája változatos, a realizmustól az op-artig terjed. Tájképeket és figurális kompozíciókat egyaránt fest. Számos dekoratív pannót is készített. Ezek a művek a kompozíció szigorú logikájával, konstruktív geometrikus formákkal tűnnek ki. Grafikáin lágy, egyenletes kontúrvonalú formák uralkodnak, olykor a keleti művészet díszítőelemeit és stílusjegyeit használja. Erotikus témájú dekoratív grafikai sorozatának mindenképpen helye van a kortárs képzőművészet legjelesebb alkotásai között. Munkáival rendszeresen részt vesz az egyéni és csoportos tárlatokon. Több kárpátaljai kiadvány illusztrátora.

Elismerései: a Magyar Nyelv és Kultúra Nemzetközi Társasága - az Anyanyelvi Konferencia oklevele (2008), KMMI Munkácsy Mihály Emlékplakettje (2009), Ukrajnai Képzőművészeti Szövetség Kárpátaljai Tagozatának Boksay és Erdélyi díja (2014)